

Studentertale 2020

v. Emilie Adelheid Olesen 2.p og Magnus Perbøl Barken 3.x

Magnus: Tak til 3.a

Emilie: ja det var fedt

Magnus: og Tillykke med huen.

Emilie: Tillykke med huen

Hov! Jeg kan se at du har taget linealen med så vi lige kan sikre en meters afstand

Sikrer os en meter og spritter hænder

Magnus: Nu hvor retningslinjerne er i orden, kan vi hilse ordentlig på både jer her i hallen og alle jer der ser med hjemme ved skærmene (vink til kameraet). Jeg hedder Magnus og går i 3x.

Emilie: og Jeg hedder Emilie og går i 2.p

Nu står vi her med alles øjne rettet mod os, og skal tale på vegne af hele årgangen. Vi sidder her i dag uden forældre, bedsteforældre og venner i hallen. Det kan ikke være anderledes, men vi håber, at I ser med derhjemme. Det giver samlet et ret stort publikum og vi er kun en lille smule nervøse..

Magnus: Vi er her i dag for at fejre, at vi er blevet studenter. For at fejre alt vores hårde arbejde som i sidste ende har båret frugt. Vi fejrer, at vi overlevede, at vi blev klogere, at

vi udviklede os, at vi nåede så langt, og at vi er klar til at komme videre ud i den virkelige verden. Så tillykke til os allesammen med at vi ikke længere er elever, men studenter fra Himmelev Gymnasium.

Emilie: I dag er *vores* sidste dag, men der er faktisk også en anden der er har sidste dag. Det er en person, som står os alle nær og som efter 34 år på en eller anden måde også dimitterer fra Himmelev Gymnasium. Det er ingen ringere end vores alles sammen Bonna.

Magnus: Og Bonna du har jo været der alt den tid vi har gået her, om det så var fordi vi trængte til en gang tarteletter eller bare en hyggelig snak. Vi har altid glædet os til frokostpausen hvor vi alle som frådende dyr bevægede os mod kantinen for at få stillet vores sult.

Emilie: Ja, om det så var med en tunfråder, en tur i salatbaren, en dunsesandwich eller bare en hyggelig snak så har du altid stået klar. For jer der følger med ved skærmene, og som måske ikke kender Bonna så godt som os, så skal I vide, at Bonna ikke bare er lederen af vores kantine. Hun har også været vores helle og vores forstående madmor.

Magnus: Bonna, Du har været en stor del af Himmelev og det skar helt i hjertet da jeg hørte at du skulle gå på pension, man kan ikke andet end at have lidt ondt af alle de nye elever som ikke kommer til at opleve dit altid gode humør og din dejlige mad.

Emilie: Så tak til dig Bonna for at være så fantastisk og for at være så stor en del af vores tid på Himmelev Gymnasium. Tak for alle de gange du har lånt os bestik og set igennem fingre med den sidste krone som vi ikke lige havde på kortet. Tak for at bemærke når vi har været kede af det, lidt mere trætte end ellers, når vi er blevet klippet eller bare har haft brug for et ekstra smil.

Magnus: Vi kan hverken give dig et eksamensbevis eller et rigtigt knus. Til gengæld har vi en albue, en hyldest og en buket blomster til dig fra alle på Himmelev Gymnasium.

Johnny kommer med buketten.

Emilie: Nu synes jeg at vi skal tælle ned fra 3, holde vores skilte oppe og råbe “TAK FOR MAD BONNA”. 3...2...1...

TAK FOR MAD

Magnus: Der er også andre, som fortjener en særlig tak fra årgang 2020. En kæmpe tak til pedellerne, der altid har sørget for gode og ordentlige forhold på skolen.

Og tak til vores familier der altid har været klar til at hjælpe, om det så var at blive hentet til en gym fest eller hjælp med motivation til eksamen. Tak for at være der når vi mest har haft brug for det de sidste par år.

Emilie: Men vi ville jo slet ikke stå her i dag hvis det ikke var for alle jer skønne studenter der sidder her i salen, for det er blandt jer vi har fundet venner for livet. Vi har alle sammen været med til at skabe det stærke fællesskab der er her på Himmelev Gymnasium. Et fællesskab der er opbygget af både store og små ting, om det så har været hjælp til noter, en at snakke med, et godt grin eller en sjov weekend.

Magnus: Det er dét fællesskab, der har gjort at vi alle sammen hver dag har haft overskuddet til at svinge benene ud over sengekanten og tage i skole. Og det er vi super taknemmelige for.

Jeg kan huske første skoledag hvor jeg sad i kantinen og ikke kendte nogen, jeg havde slet ikke overvejet hvor stor en del af mit liv alle de mennesker der sad rundt omkring

mig ville blive. Hvor stærke bånd og minder jeg ville skabe med flere af dem. Med jer. Bånd og minder som vil være en livstid.

Emilie: Bånd der er blevet skabt gennem studieture, himmefester og andre fede arrangementer. Oplevelser vi helt sikkert ikke ville være foruden.

Mange af de oplevelser og arrangementer som vores årgang, årgang 2020 jo også har været med til at skabe. Vi har stået for formandskaber i stort set alle udvalg på gymnasiet. Vi var med at starte Viden & Medier og Himmetalk. Vi tog Himmeleaks til næste det niveau, vi slog lærerne i det ene og det andet, vi er årgangen der overlevede Blue Note uden alkohol, årgangen der er mere omstillingsparat end nogen anden årgang nogensinde ... os der blev studenter under corona.

Magnus: For til trods for mange fede oplevelser er der selvfølgelig også en del vi har misset. En verden med Corona har desværre gjort at vi har misset en masse, det forår som skulle have været vores forår er nu blevet det forsømte forår.

Emilie: Vi skulle have danset lanciers til vi havde ondt i fødderne til gallafest, vi skulle have drukket vores sidste iskolde fadøl til skolens sidste fredagsbar, vi skulle have revet tal ned imens final countdown spillede for fulde drøn til vores nedrivningsshow. Så tak til 3.a for lige at give os det.

Magnus: Vi skulle have klædt os ud og have kastet karameller på sidste skoledag, vi skulle have kåret dit og dat til kåringsshowet, vi skulle have spist middag med lærerne til dimittendmiddagen, vi skulle have siddet her sammen med vores forældre til translokation og vi skulle have haft en anderledes studenteruge.

Men heldigvis kan vores forældre se med bag skærmene, heldigvis får vi stadig vores vogntur, og heldigvis slap vi da for nogle af vores eksamener.

Emilie: Det har virkelig været udfordrende at være afgangselever i år, og havde det ikke været for lærerne så var hverdagen måske faldet helt fra hinanden. I sørgede for både sjove og lærerige timer hvor vi var sammen hver for sig, I lod os teste dykkerreflekser hjemme i haven, I viste jeres boliger frem, og vi viste vores kæledyr frem. Vi lavede forsøg hjemme i køkkenet. I gav os lyst til at stå op om morgenen - i hvert fald de fleste dage, og vi er godt klar over, at I mente det godt, da I tvang os til at få tøj på og tænde for kameraet, når vi mødtes på Meet. I omlagde jeres undervisning og gav ikke op undervejs - heller ikke når jeres børn pludselig ville være med eller hunden ville ud at gå tur.

Kæmpe stort tak for at passe på vores fællesskab og sørge for noget normalitet i en ellers unormal tid. Vi er super glade for jeres engagement. Tak for nogle gode år hvor I både har udfordret og hjulpet os fagligt og personligt, hvor I har lært os at skrive en god analyse og forstå komplicerede teorier og tak Rasmus for at lære os, at vi ikke er maskiner.

Magnus: Tak for at forberede os på den fremtid, som nu på grund af Corona er blevet endnu mere uvis end den i forvejen allerede var. Vi får brug for det. Kan vi komme ud at rejse i vores sabbatår? Kan vi overhovedet få et job, nu hvor så mange har mistet deres? Er der plads på det studie vi gerne vil søge ind på, når nu der er flere der søger ind? Kan man studere... *Emilie afbryder, og vender sig mod Magnus*

Emilie: Stop lige, Magnus.. nu skal vi også lige huske at trække vejret. Vi har jo hele livet foran os, og det hele behøver ikke at gå så stærkt.

Vi sidder alle sammen her i dag og har fået vores huer, hvad end den er rød eller blå. Nu har vi knoklet flere år får at nå denne dag, og det skal ingen bekymringer om fremtiden ødelægge. I dag er en dag hvor vi skal fejre os selv og hinanden, vi skal ikke bekymre os om nogen fremtid eller fortid. I dag skal vi leve i nuet.

Magnus: Vi skal køre i vogn, klippe i huerne og feste til solen står op igen. Vi skal glemme alt om at præstere og tænke på karakterer, i dag skal vi fejre os selv og hinanden. For det handler ikke om hvilken karakter der står i huen, det handler om de hilsner der står i den. De betyder meget mere. De fortæller om de fællesskaber og bånd vi har skabt sammen lige her på Himmelev Gymnasium.

Emilie: Det har været både opture og nedture, busture og togture og drukture og studieture. Ingen af disse ting kan alene opsummere vores tid her. For vores oplevelser har været som en masse små brikker i et stort puslespil.

Magnus: I dag er den allersidste brik i det store puslespil, som vi alle sammen har været med til at samle. Se på de mennesker, der sidder omkring jer. Kig på dem og tænk tilbage på nogle af de puslespilsbrikker I har fundet og samlet sammen.

Emilie: Så tillykke til os, og tillykke til verden som har fået sig et nyt kuld studenter.

Tillykke med de venskaber vi har skabt over de sidste år. For at understrege disse venskaber vil vi bede jer alle om at række huen til højremanden og få et kæmpestort bid i skyggen.

Vi rækker hinanden huerne og bider i skyggen

Emilie & Magnus: Tak, og kæmpe tillykke